II

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik)

OTSUSED

KOMISJON

KOMISJONI OTSUS,

10. veebruar 2009,

standardi EN 3–9:2006 „Kantavad tulekustutid. Osa 9: Standardile EN 3–7 lisanduvad täiendavad nõuded CO_2 kustutite survekindluse osas" viite mitteavaldamise kohta vastavalt surveseadmeid käsitlevale direktiivile 97/23/EÜ

(teatavaks tehtud numbri K(2009) 666 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2009/140/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. mai 1997. aasta direktiivi 97/23/EÜ surveseadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, [1] eelkõige selle artiklit 6,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ (millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord) [2] artikli 5 alusel loodud alalise komitee arvamust,

ning arvestades järgmist:

(1) Direktiivis 97/23/EÜ on sätestatud, et surveseadmeid ja seadmestikke võib turule viia ja kasutusele võtta ainult siis, kui need nõuetekohase paigaldamise ja hooldamise ning ettenähtud otstarbel kasutamise korral ei ohusta inimeste ja teatavatel juhtudel koduloomade tervist ja ohutust ega vara ohutust.

(2) Kui surveseadmed ja seadmestikud vastavad riiklikele standarditele, millega võetakse üle ühtlustatud standardid, mille viide on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*, eeldatakse, et nad vastavad direktiivi 97/23/EÜ I lisas sätestatud olulistele nõuetele.

(3) Rootsi on direktiivi 97/23/EÜ artikli 6 kohaselt esitanud ametliku vastuväite standardi EN 3–9:2006 kohta, mille Euroopa Standardikomitee võttis vastu 2. novembril 2006 ning mille viiteid ei ole veel avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*.

(4) Rootsi leiab, et standardi EN 3–9:2006 jaod 4, 5.1, 5.2, 5.4, 6 ja 8 ei vasta direktiivi 97/23/EÜ olulistele nõuetele.

(5) Rootsi leiab standardi EN 3–9:2006 4. jao (materjalid) kohta, et selles esitatakse ainult üldteave ning seega ei ole võimalik pakkuda tehnilisi lahendusi seoses direktiivi 97/23/EÜ I lisa punktis 4 materjali kohta esitatud nõuetega. Kõnealuses kontekstis on materjali täpne valik oluline selleks, et vastata mitmele olulisele surveseadmete ohutusnõudele kooskõlas Euroopa Standardikomitee volituse M/071 asjakohaste nõuetega.

[1] EÜT L 181, 9.7.1997, lk 1.
[2] EÜT L 204, 21.7.1998, lk 37.

(6) Standardi EN 3–9:2006 4. jaos ei ole täpsustatud, millist tüüpi materjali kasutada tuleb. Standardiga ainult välistatakse muu materjali kui metalli kasutamine juhtimisseadiste keres ning selle kohaselt peab selliste osade materjal, mis võib sisuga kokku puutuda, olema kokkusobiv nii teiste osade sisu kui ka materjaliga. Seega ei saa standardi EN 3–9:2006 4. jagu luua konkreetsete tehniliste nõuete puudumise tõttu eeldust direktiivi 97/23/EÜ I lisa punktis 4 sätestatud nõuetele vastavuse kohta.

(7) Rootsi on arvamusel, et standardi EN 3–9:2006 5. jagu (projekteerimine) ning eelkõige alajaod 5.1 ja 5.2, ei sisalda tehnilisi nõudeid piisava tugevusega survekindlusega CO_2 kustutite projekteerimise kohta. Rootsi leiab, et kõnealused punktid ei ole kooskõlas direktiivi 97/23/EÜ I lisa punktidega 2.3 ja 2.9.

(8) Standardi EN 3–9:2006 jaod 5.1 ja 5.2 ei sisalda ballooni ja juhtimisseadise projekteerimise kohta kehtivaid konkreetseid nõudeid ega ohutu täitmise ja tühjendamise üksikasjalikke tehnilisi lahendusi. Seega ei ole need piisavad, et luua eeldus direktiivi 97/23/EÜ I lisa punkti 2.3 kohastele turvalist käsitsemist ja töö tagamist ning punkti 2.9 kohastele ohutut täitmist ja tühjendamist käsitlevatele nõuetele.

(9) Rootsi leiab ka, et standardi EN 3–9:2006 jagu 5.4 ei ole kooskõlas direktiivi 97/23/EÜ I lisa punktiga 2.11.2.

(10) Standardi EN 3–9:2006 jaos 5.4 on märgitud, et kustuti kaitsemembraan peab olema aktiveeritud, kui rõhk on järgmiste väärtuste vahel: maksimaalsest lubatud rõhust PS 10 % suurem rõhk ja katserõhk PT. Standardis on kaitsemembraan klassifitseeritud lisaohutusseadmeks. Kaitsemembraan ei ole siiski tüüpiline rõhku piirav seadis, vaid pigem kaitseseadis, kuna selle eesmärk on piirata ülemäärasest täitmisest või ülekuumenemisest tulenevat ohtu. Lisaks sellele nõutakse direktiivi 97/23/EÜ I lisa rõhku piiravaid seadiseid käsitleva punkti 2.11.2 kohaselt, et need seadised peavad olema projekteeritud selliselt, et surve ei ületa püsivalt maksimaalset lubatud rõhku PS ning et seda tohib ületada ainult lühiajaliselt ning mitte rohkem kui 10 %. Seepärast ei saa kõnealune punkt luua eeldust direktiivile 97/23/EÜ vastavuse kohta.

(11) Rootsi arvates on standardi EN 3–9:2006 6. jao (mis käsitleb kokkumonteeritud kustuteid) eesmärk tagada standardi ZA lisa kohaselt vastavus direktiivi 97/23/EÜ I lisa punktis 2.8 (Seadmestikud) kehtestatud nõuetele. Kõnealuse direktiivi I lisa punktis 2.8 käsitletakse siiski pigem kokkumonteeritud kustuti projekteerimist, mitte tootmist.

(12) Direktiivi 97/23/EÜ I lisa punkt 2.8 sisaldab seadmestike kohta kehtivaid nõudeid, mille eesmärk on tagada eri osade kokkusobivus, nende nõuetekohane integreerimine ja asjakohane kokkumonteerimine, et need moodustaks ühtse ja toimiva terviku. Kõnealuse direktiivi I lisa punkt 3 sisaldab üksikasjalikke nõudeid tootmise kohta.

(13) Standardi EN 3–9:2006 6. jagu projekteerimise kohta konkreetseid nõudeid ei sisalda. See sisaldab nii projekteerimise kui ka tootmise kohta üsna üldist teavet, mis ei ole piisav, et luua eeldust direktiivi 97/23/EÜ I lisa punkti 2.8 nõuetele vastavuse kohta. Kuna kõnealuse jao sisu ei vasta direktiivi asjakohastele nõuetele, võib see ka segadust tekitada.

(14) Lisaks sellele leiab Rootsi, et standardi EN 3–9:2006 8. jagu ei ole kooskõlas direktiivi 97/23/EÜ I lisa punkti 3.3 nõuetega, kuna sellest puuduvad kaks kõige olulisemat näitajat: maksimaalne lubatud rõhk PS ja maksimaalne lubatud temperatuur (TSmax).

(15) Direktiivi 97/23/EÜ I lisa punkt 3.3 sisaldab üksikasjalikke nõudeid surveseadmete tähistamise ja märgistamise kohta. See sisaldab kõikide surveseadmete puhul teavet oluliste lubatud maksimum-/miinimumpiirmäärade kohta.

(16) Standardi EN 3–9:2006 8. jagu sisaldab märgistusnõudeid maksimaalse lubatud rõhu PS kohta, mitte aga lubatud miinimum- ja maksimumtemperatuuri (TSmin/TSmax) kohta. Seepärast ei ole see piisav, et luua eeldust direktiivi 97/23/EÜ I lisa punktis 3.3 sätestatud nõuetele vastavuse kohta.

(17) Lisaks on standardi EN 3–9:2006 struktuuri ja sisu üldhinnangu põhjal ebaselge, kas standard käsitleb üksnes seadmestiku (kantavad tulekustutid) projekteerimisnõudeid või hõlmab see ka osade projekteerimist ja seadmestiku tootmist. Seega võib tekkida segadus standardi reguleerimisala ning selle sätete ja direktiivi 97/23/EÜ oluliste nõuete vahelise seose osas.

(18) Võttes arvesse standardit EN 3–9:2006 ning riiklike asutuste, Euroopa Standardikomitee ja tootmisharu esindajatega konsulteerimise käigus saadud teavet, ning pärast kõikide asjakohaste aspektide hindamist, jõutakse järeldusele, et ühtlustatud standard EN 3–9:2006 ei ole kooskõlas vastavate direktiivi 97/23/EÜ oluliste nõuetega.

(19) Seetõttu ei tuleks viiteid standardile EN 3–9:2006 *Euroopa Liidu Teatajas* avaldada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Viidet standardile EN 3–9:2006 „Kantavad tulekustutid. Osa 9: Standardile EN 3–7 lisanduvad täiendavad nõuded CO_2 kustutite survekindluse osas” ei avaldata *Euroopa Liidu Teatajas* ilmuvas standardite loetelus.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 10. veebruar 2009

Komisjoni nimel
asepresident
Günter VERHEUGEN